

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJA

440. PLENĀRĀ SESIJA 2007. GADA 12. UN 13. DECEMBRĪ

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu

- “Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz ražojumu tirdzniecību”
- un par tematu “Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ražojumu tirdzniecības vienotu sistēmu”
- un par tematu “Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem ražojumiem, un ar ko atceļ Lēmumu 3052/95/EK”

COM(2007) 37 galīgā redakcija — 2007/0029 (COD)

COM(2007) 53 galīgā redakcija — 2007/0030 (COD)

COM(2007) 36 galīgā redakcija — 2007/0028 (COD)

(2008/C 120/01)

Padome saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 95. pantu un 133. panta 3. punktu 2007. gada 14. martā nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu

“Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz ražojumu tirdzniecību”

un par tematu “Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ražojumu tirdzniecības vienotu sistēmu”.

Padome saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 37. un 95. pantu 2007. gada 2. aprīlī nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu

“Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem ražojumiem, un ar ko atceļ Lēmumu 3052/95/EK”.

Par Komitejas dokumenta sagatavošanu atbildīgā Vienotā tirgus, ražošanas un patēriņa specializētā nodaļa savu atzinumu pieņēma 2007. gada 21. novembrī. Ziņotājs — PEZZINI kgs.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 440. plenārajā sesijā, kas notika 2007. gada 12. un 13. decembrī (13. decembra sēdē), ar 68 balsīm par, 2 balsīm pret un 3 atturoties, pieņēma šo atzinumu.

1. Secinājumi un ieteikumi

lai vienā dalībvalstī likumīgi tirgotos ražojumus bez grūtībām varētu tirgot visā ES teritorijā.

1.1 Komiteja pilnībā piekrīt viedoklim, ka ir svarīgi nodrošināt brīvās preču aprites principa pilnvērtīgu darbību, kā tas ir noteikts Līgumā un apstiprināts vairākos EK Tiesas spriedumos,

1.2 Komiteja uzskata, ka svarīgākais uzdevums ir nodrošināt tirdzniecības drošību, pārredzamību un efektivitāti, novēršot kontroļu un testu dublēšanos un nodrošinot augstu patērētāju, iedzīvotāju un uzņēmumu aizsardzības līmeni, kā arī pastiprināt

koordinācijas un tirgus uzraudzības pasākumus, lai nodrošinātu aktīvu un viendabīgu preču drošības jomā noteikto Kopienas prasību piemērošanu.

1.3 Komiteja uzsver, ka brīva preču aprīte ir Eiropas vienotā tirgus konkurētspējas, kā arī ekonomiskās un sociālās attīstības galvenais virzītājspēks un ka drošu un kvalitatīvu ražojumu tirdzniecības prasību pastiprināšana un atjaunināšana ir Eiropas patērētājiem, uzņēmumiem un iedzīvotājiem nozīmīgi faktori.

1.4 Komiteja uzskata, ka ES tiesību aktu, kas attiecas uz precēm, atjaunināšana un vienkāršošana ir neatliekama, ņemot vērā:

- problēmas, kas konstatētas Līguma noteikumu piemērošanā un īstenošanā,
- dalībvalstu saskaņotas pieejas trūkumu tirgus uzraudzības jomā,
- trūkumus atbilstības novērtēšanas iestāžu darbā un CE zīmes juridiskajā aizsardzībā,
- uzņēmumu, pārvaldes iestāžu un iedzīvotāju nepietiekamās zināšanas par savām tiesībām un pienākumiem.

1.5 Komiteja atbalsta Komisijas ierosināto **normatīvo aktu kopumu** minētajā jomā, ja pilnībā tiek:

- nodrošināta efektīva un vienveidīga savstarpējās atzišanas principa piemērošana,
- panākta tirgus uzraudzības pastiprināšana,
- ieviesta kopīga Eiropas akreditācijas sistēma, kas ir vērtējama kā viens no vispārējās nozīmes pakalpojumiem,
- panākts vienāds akreditēto sertifikācijas iestāžu kompetences līmenis,
- ieviesti stingrāki atlases kritēriji un saskaņotas atlases procedūras atbilstības novērtēšanas procesā,
- nodrošināta pastāvīga, regulāra un ciešāka sadarbība starp valstu atbildīgajām iestādēm,
- nodrošināta stingrāka CE zīmes juridiskā aizsardzība, izvairoties no pārpratumiem, ko var radīt pārmērīgs zīmju skaits,
- identificēti visi, kas pārdod preces tirgū, un noteikta viņu atbildība,
- ieviesti vienotāki reglamentējošie noteikumi, panākta lielāka esošo dokumentu saskaņotība un augsts atbilstības līmenis, kā arī samazināts administratīvais slogs,
- nodrošināta visu tirgū pārdoto preču izsekojamība,
- ievērots proporcionalitātes princips sertifikācijas procedūrās un izdevumos, sevišķi attiecībā uz maziem uzņēmumiem un precēm, kas ražotas šaurākam patērētāju lokam vai ierobežotā daudzumā,

— iesaistīti visi tirgus dalībnieki, it īpaši patērētāji,

— nodrošinātas skaidras ārpustiesas pārsūdzības procedūras, cik vien iespējams saīsinot termiņus un samazinot izdevumus.

1.6 Komiteja uzskata, ka kopējo savstarpējās atzišanas procedūru piemērošanā jānodrošina augsts pārredzamības, juridiskās noteiktības un vienkāršības līmenis,

- pierādīšanas pienākumu uzliekot pretējai pusei un paredzot iespēju vērsties valstu tiesās;
- paredzot iespēju strīdu izšķirt ārpustiesas ceļā ražojumu informācijas punktos attiecīgajās valstīs, tai skaitā izmantojot tīmekļa vietnes;
- saīsinot gan tiesas, gan ārpustiesas procedūru termiņus;
- dalībvalstīs izveidojot spējīgas un kompetentas tehniskās struktūras, kas spēj īsā laikā — attiecīgos gadījumos steidzamības kārtībā — nodrošināt visus nepieciešamos pierādījumus;
- standartizācijas iestādēm aktīvi piedaloties telemātiskās rokasgrāmatas sagatavošanā, kas ļauj atrast visā ES teritorijā spēkā esošo noteikumu kopumu.

1.7 Komiteja piekrīt priekšlikumu pamatprincipiem, kuri izstrādāti, ņemot vērā pozitīvo pieredzi, kas gūta atbilstības novērtēšanas jomā, apvienojot “jauno” un “vispārējo” pieeju, un kurus vajadzētu plaši piemērot esošajos un turpmākajos Kopienas tiesību aktos, aptverot visus tirgto ražojumu aspektus, jo īpaši drošību, veselību un vides aizsardzību.

1.8 Komiteja uzsver, ka ir svarīgi, lai visi piegādes un izplatīšanas ķēdē iesaistītie uzņēmēji — neatkarīgi no tā, vai tie ir ražotāji, pilnvarotie pārstāvji vai importētāji — veiktu atbildīgus pasākumus un uzņemtos vienlīdzīgu atbildību par to, ka tirgū tiek pārdoti tikai noteikumiem atbilstoši ražojumi.

1.9 Pateicoties ražojumu izsekojamībai, kas nodrošina to uzņēmēju atbildību, kas pārdod preces Eiropas tirgū, minētajiem uzņēmējiem jābūt skaidri identificējamiem, kas ļautu panākt Kopienas noteikumu atbilstīgu izpildi.

1.10 Komiteja uzskata, ka jārisina arī problēmas, kas saistītas ar preču pārdošanu tiešsaistē, ņemot vērā, ka pārdošana tiešsaistē vēl nav pilnībā regulēts tirgus.

1.11 Komiteja uzskata, ka “jaunās pieejas” regulējums ir noteikti jāpilnveido, pieņemot skaidrākus noteikumus attiecībā uz:

- uzņēmēju pienākumiem, kuriem jābūt pamatotiem, proporcionāliem un kuri nerada augstas birokrātiskās un administratīvās izmaksas;

— efektīvāku tirgus uzraudzību un pilnvaroto atbilstības novērtēšanas iestāžu kompetences līmeņu vienādošanu, lai nodrošinātu kompetenci, objektivitāti un efektivitāti visā Eiropas Ekonomikas zonā, kā arī līdzvērtīgus konkurences apstākļus visiem ražotājiem.

1.12 Komiteja piekrīt, ka jānostiprina CE zīmes statuss un nozīme, uzlabojot tās tiesisko aizsardzību un reģistrējot to kā kolektīvu preču zīmi, kas ļautu valsts iestādēm ātri reaģēt un apkarot tās ļaunprātīgu izmantošanu.

1.13 Komiteja atkārtoti uzsver, ka minētajā jomā ļoti svarīga nozīme ir tehniskās standartizācijas procesam, jo "jaunā pieejas" pamatā ir ciešā saikne starp likuma pamatprasībām un Eiropas tehniskajiem standartiem, kuri jāatbalsta un jāizmanto.

1.14 Eiropas akreditācijas sistēmai (EAS), kura jāvērtē kā vispārējais nozīmes pakalpojums un kuras pamatā jābūt starptautiski atzītiem standartiem un skaidrām definīcijām, ir jānodrošina atbilstības novērtēšanas rezultātu vispārēja atzīšana un jānovērš nevajadzīga novērtēšanas dublēšanās.

1.15 Regulas noteikumiem, kas skar EAS, jāattiecas uz visām Eiropas Ekonomiskās zonas akreditācijas iestādēm un to sniegtajiem pakalpojumiem, neatkarīgi no tā, kādus atbilstības novērtēšanas pakalpojumus tās sniedz klientiem.

1.16 Minētajiem noteikumiem:

— jānodrošina kopīgs, skaidrs un pārredzams, kā arī saskaņots un starptautiskiem standartiem atbilstošs definīciju kopums, kas jāizmanto visās "jaunās pieejas" direktīvās un direktīvās, kas attiecas uz konkrētām precēm⁽¹⁾, ieskaitot tās, kas attiecas uz atbilstības novērtēšanu un iestādēm, kas to veic;

— jānodrošina akreditēšanas sistēmas darbība valsts iestāžu pārraudzībā, uz kuru neattiecas tirgus konkurence;

— kopumā jāatbilst attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem, bez izņēmumiem drošības un veselības, kā arī vides aizsardzības jomā;

— jāattiecas uz visām darbībām, kuras vispār pakļautas akreditācijai, ieskaitot kalibrēšanu, neatkarīgi no tā, vai akreditācija tiek veikta, ievērojot tiesiskās prasības atbilstības novērtēšanas jomā vai privātas līgumsaistības;

— jānodrošina valstu akreditācijas iestāžu atbilstības kompetences un objektivitātes standartiem, paredzot, ka tām jāpiedalās savstarpējā novērtēšanā (*peer evaluation*), ko īsteno visu akreditācijas procesā iesaistīto pušu pārraudzībā.

1.17 Komiteja uzskata, ka jāizveido skaidrs juridiskais pamats Eiropas sadarbībai akreditācijas jomā (*European Cooperation for*

⁽¹⁾ ES tiesību aktos, kas attiecas uz dažādām precēm un aptver tādas jomas kā ekodizains, ražojuma drošība, atbildība par produktu, atkritumu apglabāšana, energoefektivitāte utt., viena un tā paša jēdziena apzīmēšanai tiek lietotas dažādas definīcijas. Tas radījis ieinteresēto pušu apjukumu, īpaši, kad dažādas direktīvas attiecas uz vienu un to pašu ražojumu.

Accreditation) (EA), kā arī jāpalielina un jāprecizē tās nozīme. Visām valstu akreditācijas iestādēm jābūt EA locekļiem nolūkā nodrošināt atbilstību, pārredzamību, ticamību un efektivitāti. Arī dalībvalstīm jāatbalsta EA tīkls.

1.18 Ņemot vērā, ka akreditācijas iestādēm jāparāda, ka tām dāvātā uzticība ir pamatota, Komiteja uzskata, ka tām ir veiksmīgi jāpiedalās savstarpējā novērtēšanā (*peer review*).

1.19 Komiteja uzskata, ka svarīga ir arī ieinteresēto pušu iesaistīšana. Jaunajā regulā jāparedz, ka tām jābūt pārstāvētām akreditācijas iestādēs.

1.20 Komiteja uzskata, ka jāparedz atbilstoši pasākumi, lai iekšējā tirgū palielinātu izpratni par patērētāju tiesībām un tās tiktu atzītas.

1.21 Tirgus pārraudzības pasākumiem jāattiecas arī uz tiem ražojumiem, kurus aptver Direktīva par produktu vispārēju drošību (VPDD), jo daudzus ražojumus pārdod gan profesionālai lietošanai, gan gala patērētāju vajadzībām. Tāpēc EESK uzskata, ka pilnīgi pamatoti pašreiz izveidota Kopienas ātrās ziņošanas sistēma RAPEX, kas spēj sniegt efektīvu palīdzību tirgus uzraudzībā.

1.22 Eiropas tīklā muitas iestādēm jāsadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm, lai efektīvi kontrolētu ražojumus, pirms tie tiek nonāk brīvā apritē Eiropas iekšējā tirgū.

1.23 Arī šī iemesla dēļ muitas iestāžu rīcībā jābūt kvalificētiem darbiniekiem, finanšu līdzekļiem un atbilstošām pilnvarām, lai tās varētu efektīvi pildīt tām uzticētos uzdevumus. To rīcībā jābūt arī instrumentiem, kas dod iespēju ātri rīkoties gadījumos, kad tiek ievestas sezonas preces vai preces, kas tiek pārdotas tirgū noteiktu laika posmu.

1.24 Visbeidzot, Komiteja uzskata, ka regulā jāprecizē, ka pierādīta atbilstības trūkuma gadījumā, pasākumi jāveic, ievērojot proporcionalitātes principu.

2. Ievads

2.1 Iekšējais preču tirgus ir ne vien izaugsmes katalizators Kopienas iekšienē, bet tas būtiski ietekmē arī Eiropas Savienības konkurētspēju pasaules tirgū. Komiteja jau vairākkārt uzsvērusi, ka "globalizācija ir faktors, kura nozīme ir pieaugusi un kas ir vienlaicīgi gan problēma, gan iespēja. Šo problēmu būs iespējams atrisināt tikai pilnībā izmantojot vienotā tirgus potenciālu"⁽²⁾.

⁽²⁾ OV C 93, 27.4.2007., "Pārskats par vienoto tirgu", ziņotājs — CASSIDY kgs.

2.2 Vienotā tirgus pamatu veido brīva preču aprīte. Piemērojot Līguma 28.-30. pantu ⁽³⁾, panākts būtisks progress tehnisko normu saskaņošanā ES mērogā, lai novērstu tirdzniecības tehniskos šķēršļus, sevišķi ar "jaunās pieejas" direktīvu palīdzību (pazīstamas arī kā "CE zīmes" direktīvas).

2.3 Līdz ar valstu tehnisko noteikumu ieviešanu tomēr atklājušies trūkumi Līguma noteikumu piemērošanā un izpildē, īpaši nesaskaņoto ražojumu jomā. Vēl pārāk nepilnīgais tiesiskais regulējums un dalībvalstu nesaskaņotā pieeja tirgus uzraudzībai rada nopietnus šķēršļus brīvai tirdzniecībai, it īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU).

2.4 Komitejai jau uzsvērusi, ka "dalībvalstu pienākums ir nodrošināt ES tiesību normu pienācīgu transponēšanu valstu normatīvajos aktos un piemērošanu" un cik svarīgi, lai "tā normatīvā satvara saturs, kas izveidots dalībvalstu līmenī un ir attiecināms uz uzņēmējiem, darba ņēmējiem, patērētājiem un visiem pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem, būtu līdzsvarots un vienlaicīgi pēc iespējas vienkāršāks" ⁽⁴⁾.

2.5 Komiteja pilnībā atbalsta izvirzītos mērķus, proti, palielināt noteikumu pārredzamību un efektivitāti, kā arī atjaunināt drošu un kvalitatīvu ražojumu tirdzniecības noteikumus, lai nodrošinātu:

- patērētājiem — augstu drošības un kvalitātes līmeni un plašu izvēles brīvību, ko garantē ticami vietējo importēto ražojumu atbilstības novērtējumi;
- ražotājiem — juridisko noteiktību, skaidrus un saskaņotus tiesību aktus, kas veido vienotu rūpniecības ražojumu sistēmu; nepieciešamās iespējas ātri pielāgoties tehnoloģijas attīstībai; patiesu tirdzniecības brīvību bez nevajadzīgiem tehniskiem šķēršļiem, administratīvām kontrolēm un apgrūtināšanām papildu pārbaudēm, lai piekļūtu dalībvalstu tirgiem;
- iedzīvotājiem — veselības un vides aizsardzību, apgrūtināšanu un nevajadzīgu administratīvo formalitāšu atcelšanu, kā arī iespēju ikdienā pārliecināties par ES uz kvalitātes nodrošināšanu vērstās darbības konkrētajiem rezultātiem, kas ir būtisks Eiropas pilsoniskuma elements.

2.6 Komiteja atzinumā par tematu "Iekšējā tirgus stratēģija — prioritātes laika posmā no 2003. līdz 2006. gadam" ⁽⁵⁾ uzsvēra, ka "tirdzniecība ar trešām valstīm attīstījās ātrāk nekā tirdzniecība starp dalībvalstīm" un ka "viens no izejām ir tas, ka

netiek ievērots savstarpējās atzīšanas princips, kura mērķis ir veicināt patērētāju uzticēšanos ražojumiem no citām valstīm. Vienai dalībvalstij ir jāuzticas atbilstošajai sistēmai, kas darbojas citā dalībvalstī. Efektīva tiesību sistēma, augsti un pārredzami kvalitātes standarti, kā arī iniciatīvas patērētāju izglītošanai ir vissvarīgākie priekšnoteikumi, lai palielinātu preču tirdzniecību starp dalībvalstīm".

2.7 Komiteja arī uzsvērusi, ka iekšējā tirgū patērētāji ir ļoti slikti informēti par savām tiesībām, un vairākkārt norādījusi ⁽⁶⁾ — it īpaši perifērajām valstīm un jaunajām dalībvalstīm — uz minētajiem trūkumiem un veidu, kā valsts un vietējā līmeņa publiskās iestādes bieži izmanto šo nezināšanu.

2.8 Komiteja arī norāda, ka Vienotā tirgus novērtēšanas centrs (VTNC) 2007. gadā minēja četrus būtiskākos šķēršļus iekšējā tirgus veiksmīgai darbībai:

- uzņēmēju un valsts pārvaldes iestāžu zināšanu trūkums par tiesībām un pienākumiem savstarpējās atzīšanas principa piemērošanā,
- nepietiekama uzticēšanās, pārredzamība un sadarbība dalībvalstu vidū, lai atvieglotu savstarpējās atzīšanas principa piemērošanu, sertifikācijas rezultātu atzīšanu, kā arī brīvu preču apriti, radot skaidrākus pamatnoteikumus atbilstības novērtēšanas, akreditācijas un tirgus uzraudzības, kā arī CE zīmes pārredzamības un aizsardzības jomā,
- saskaņotu pasākumu trūkums, lai nodrošinātu optimālas vispārējās prasības attiecībā uz tirgū pārdotajām precēm, kā arī augstu drošības un veselības aizsardzības līmeni.

2.9 Komiteja norādīja: "Ar nožēlu jāatzīmē un jāatzīst, ka pēc daudziem Eiropas integrācijas gadiem vairākās dalībvalstīs ES tiesību akti un politikas vēl nav pietiekami iekļautas kā vietējā politikas veidošanas procesa politisks un administratīvs līmenis tajās jomās, kurās dalībvalstis nolēmušas īstenot kopēju politiku un pildīt kopēja lēmumu pieņemšanas procesa rezultātā noteikto" ⁽⁷⁾.

2.10 Turklāt "efektīva un pārskatāma pieeja ES jautājumiem valstu līmenī ir būtiski nepieciešama, jo 25 dalībvalstīm — katrai ar savu valsts pārvaldes kultūru un tradīcijām, kā arī pārvaldes procesiem — ir jāievēro *acquis*, kas ietver arī vienādas prasības attiecībā uz ES tiesību aktu izstrādi, transponēšanu, ieviešanu un izpildi" ⁽⁸⁾.

⁽³⁾ Skat. arī Līguma par ES 94. un 95. pantu.

⁽⁴⁾ OV C 309, 16.12.2006., "Kopienas Lisabonas programmas īstenošana", ziņotājs — CASSIDY kgs.

⁽⁵⁾ OV C 234, 30.9.2003., ziņotājs — CASSIDY kgs.

⁽⁶⁾ OV C 208, 3.9.2003., ziņotājs — PEZZINI kgs.

⁽⁷⁾ OV C 325, 30.12.2006., ziņotājs — VAN IERSEL kgs.

⁽⁸⁾ *Ibidem*, 5. zemsviras piezīme.

2.11 Kok kga ziņojumā (*) norādīts, ka “preču brīvu apriti ES joprojām kavē daudzi vietējie noteikumi, kurus nereti piemēro patvaļīgi, klaji pārkāpjot savstarpējās atzīšanas principu (10)”.

2.12 Saistībā ar iepriekš minēto Komiteja uzskata, ka nolūkā nodrošināt Eiropas integrācijas nākotni, patērētāju un iedzīvotāju aizsardzību, kā arī Eiropas uzņēmumu attīstību steidzami jāveic šādi prioritāri pasākumi:

- jānodrošina pilnīga preču brīvas aprites principa piemērošana, kā tas ir noteikts Līgumā un apstiprināts vairākos EK Tiesas spriedumos, lai vienā dalībvalstī likumīgi pārdotos ražojumus bez grūtībām varētu tirgot visā ES teritorijā;
- jānodrošina tirdzniecības drošums, pārredzamība un efektivitāte, novēršot pārbaužu dublēšanos un nodrošinot augstu patērētāju, iedzīvotāju un uzņēmumu aizsardzības līmeni;
- jānovērš nenoteiktība, pārmērīga regulēšana, juridiskās pret-runas, kā arī nevajadzīgā sarežģītība ražojumu atbilstības novērtēšanā, kurai jābūt atbilstīgai, autoritatīvai, neatkarīgai un objektīvai, kā arī saskaņotai ar kopīgo tiesisko regulējumu rūpniecības ražojumu jomā;
- jākoordinē un jāpastiprina tirgus uzraudzības pasākumi, lai efektīvi un vienādi piemērotu Kopienas prasības attiecībā uz ražojumu drošību;
- efektīvāk jāizmanto, jānostiprina un jāaizsargā CE zīme, kurai jāklūst par istu “atbilstības apliecību”, kas nodrošina brīvu apriti visā ES teritorijā, kā arī Kopienas tiesību aktos noteikto drošības un kvalitātes līmeni.

3. Komisijas priekšlikumi

3.1 Komisija secinājusi, ka “iekšējais tirgus vēl nav pilnībā izveidots”:

- valstu tehniskie noteikumi vēl aizvien rada būtiskus šķēršļus brīvai tirdzniecībai Eiropas Savienībā. Komisija atzīmē (11), ka aptaujā vairāk kā trešdaļa uzņēmēju ziņoja par problēmām, kurām par iemeslu bija citas dalībvalsts tehniskie noteikumi, un aptuveni puse no šiem uzņēmējiem nolēma pielāgot savus ražojumus minētajiem noteikumiem;
- daudzi Kopienas noteikumi izrādījušies nesaskaņoti un pārāk sarežģīti — atšķirīgas definīcijas vienam un tam pašam ražojumam, atbilstības novērtēšanas procedūru pārklāšanās, atšķirīgas atbilstības novērtēšanas iestādes, nepilnīgs tiesiskais regulējums ar dažādiem noteikumiem un procedūrām;

(*) Wim Kok vadītās augsta līmeņa darba grupas ziņojums “Facing the challenge”, Eiropas Komisija, 2004. gada novembris.

(10) SEC(2007) 113, 14.2.2007.

(11) Otrais divgadu ziņojums par daudzpusējas atzīšanas principa piemērošanu vienotajā tirgū — COM(2002) 419, galīgā redakcija.

— gan patērētāji un iedzīvotāji, gan MVU bieži nav informēti, un viņiem nav izpratnes par savām tiesībām iekšējā tirgū, tajā pašā laikā pakāpeniski rodas jauni birokrātiski šķēršļi, kas kavē minēto tiesību īstenošanu.

3.2 Lai risinātu minētās problēmas, Komisija ierosina:

- pieņemt Regulu [COM(2007) 36 galīgā redakcija], ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem ražojumiem, un ar ko atceļ Lēmumu 3095/95/EK;
- pieņemt Lēmumu [COM(2007) 53 galīgā redakcija] par ražojumu tirdzniecības vienotu sistēmu un vienlaicīgi reģistrēt CE zīmi kā kolektīvu preču zīmi, lai sakārtotu tās juridisko aizsardzību;
- pieņemt Regulu [COM(2007) 37 galīgā redakcija], ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz ražojumu tirdzniecību.

3.3 Pirmajā priekšlikumā regulai [COM(2007) 36 galīgā redakcija] ierosināts atcelt pašreizējo informācijas apmaiņas kārtību, un tajā aplūkoti daži nesaskaņotās jomas aspekti:

- jauna kārtība, kas jāievēro valsts iestādēm, ja tās vēlas pieņemt tehniskus noteikumus un uzskata, ka nevar piemērot savstarpējās atzīšanas principu;
- valsts iestāžu un uzņēmumu, kas vēlas pārdot kādā dalībvalstī savus ražojumus, kuri jau tiek likumīgi tirgoti citā dalībvalstī, tiesību un pienākumu noteikšana ES mērogā;
- viena vai vairāku “ražojumu informācijas punktu” izveidošana katrā dalībvalstī. To uzdevums ir sniegt informāciju par tehniskiem noteikumiem, kas attiecas uz konkrēto ražojumu, vai precīzi norādīt, pie kurām kompetentajām iestādēm ir jāvērsas. Paredzēta arī iespēja izveidot telemātisku tīklu, kurā apvienoti minētie “informācijas punkti”, lai nodrošinātu informācijas apmaiņu saskaņā ar Programmu par valsts pārvaldes iestādēm, uzņēmumiem un pilsoņiem sniegto e-valdības pakalpojumu savietojamības nodrošināšanu Eiropas mērogā (IDABC).

3.4 Ar priekšlikumu lēmumam [COM(2007) 53 galīgā redakcija] tiek izveidota vispārēja sistēma turpmākajiem tiesību aktiem atsevišķās nozarēs. Minēto sistēmu veido:

- saskaņotas definīcijas, kopīgi pienākumi uzņēmējiem, atbilstības novērtēšanas iestāžu atlases kritēriji, valsts pilnvaroto iestāžu kritēriji un paziņošanas procesa noteikumi;
- atbilstības novērtēšanas procedūru atlases noteikumi, kā arī virknei saskaņotu procedūru, lai novērstu apgrūtināto pārklāšanos,
- vienota CE zīmes (ar atbilstošu atbildību un aizsardzību) kā Kopienas kolektīvas zīmes definīcija visās direktīvās, kas uz to jau attiecas;
- informācijas apmaiņas un tirgus uzraudzības kārtība, kas papildina ar Direktīvu par produktu vispārēju drošību izveidoto sistēmu;

— saskaņoti noteikumi turpmākajiem drošības mehānismiem, kas papildinās tirgus uzraudzības noteikumus.

3.5 Otrajā priekšlikumā regulai [COM(2007) 37 galīgā redakcija] paredzēts pastiprināt akreditācijas un tirgus uzraudzības noteikumus, lai varētu ātri identificēt neatbilstošos ražojumus un izņemt tos no tirgus. Priekšlikuma galvenais mērķis ir saskaņotā telpā nodrošināt preču brīvu apriti,

— pastiprinot Eiropas sadarbību, lai akreditācija patiešām būtu pēdējais kontroles līmenis, kas nodrošina ES tiesību aktu pareizu piemērošanu;

— izveidojot sistēmu, kas ļautu atzīt jau izveidoto organizāciju "Eiropas sadarbība akreditācijai" (EA), lai nodrošinātu stingras savstarpējās novērtēšanas pareizu norisi ⁽¹²⁾;

— izveidojot Kopienas sistēmu tirgus uzraudzībai un ES tirgū nonākušo ražojumu kontrolei, kas nodrošinātu ciešāku sadarbību starp iestādēm valsts iekšienē un muitas iestādēm, informācijas apmaiņu un sadarbību starp valstu iestādēm, ja ražojumi tiek pārdoti vairāk nekā vienas dalībvalsts tirgū;

— visās nozarēs piemērojot standartizētus un skaidrus noteikumus, kas nodrošina juridisko noteiktību un pasākumu saskaņotību, kā arī mazinot prasības, kas jāievēro pirms pārdošanas tirgū, un samazinot slogu, kas saistīts ar atbilstības novērtēšanu;

— paredzot Kopienas finansiālo atbalstu nozaru akreditācijas sistēmām, EA centrālā sekretariāta darbībai, tirgus uzraudzības projektu izstrādei un koordinācijai, apmācības programmām, valstu iestāžu (tajā skaitā arī muitas iestāžu) ierēdņu apmaiņai.

4. Vispārīgas piezīmes

4.1 Komiteja ir pilnībā piekrit viedoklim, ka brīva preču aprīte ir Eiropas vienotā tirgus konkurētspējas, kā arī ekonomiskās un sociālās attīstības galvenais virzītājspēks un ka prasību par drošu un kvalitatīvu ražojumu tirdzniecību pastiprināšana un atjaunināšana ir nozīmīgs faktors Eiropas patērētājiem, uzņēmumiem un iedzīvotājiem.

4.2 Pēdējo piecdesmit gadu laikā vienotais preču tirgus veicinājis arvien lielāku Eiropas ekonomisko tuvināšanos. Pašlaik

⁽¹²⁾ Pašreiz ES ir aptuveni 1 700 pilnvaroto iestāžu.

tirdzniecība starp ES 27 dalībvalstīm veido divas trešdaļas no ES tirdzniecības kopapjoma.

4.3 EK dibināšanas līguma 28. un 30. panta ⁽¹³⁾ ieviešana, "vecās" un "jaunās" pieejas tehnisko noteikumu saskaņošanas process, kā arī pareiza savstarpējās atziņas principa piemērošana ir svarīgākie pamatnosacījumi Kopienas iekšējās tirdzniecības attīstībai.

4.4 ES tiesību aktu, kas attiecas uz precēm, atjaunināšana un pielāgošana ir kļuvusi neatliekama vairāku iemeslu dēļ: Līguma noteikumu piemērošanā un ieviešanā konstatētās problēmas, dalībvalstu saskaņotas pieejas trūkums tirgus uzraudzības jomā, atbilstības novērtēšanas iestāžu trūkumi un CE zīmes juridiskās aizsardzības nepilnības, nesaskaņoti un sarežģīti Eiropas tiesību akti, kas bieži atkarojas un pārklājas ar dažādām procedūrām, kā arī uzņēmumu, pārvaldes iestāžu un iedzīvotāju vājā informētība par viņu tiesībām un pienākumiem.

4.5 Komiteja atbalsta Komisijas iniciatīvu, jo īpaši tādēļ, ka atzinumos par vienoto tirgu ⁽¹⁴⁾ pati jau uzsvērusi un vairākkārt norādījusi uz tās nepieciešamību. EESK atbalsta iesniegtos priekšlikumus, ja tajos tiks iekļauti šajā atzinumā izteiktie ieteikumi.

⁽¹³⁾ Skat. arī Līguma par ES 94. un 95. pantu.

⁽¹⁴⁾ Pēdējie EESK atzinumi par vienkāršošanu, labāku tiesību aktu izstrādi un vienotā tirgus prioritātēm:

- 1) "Pārskats par vienoto tirgu", OV C 93, 27.4.2007., ziņotājs — CASSIDY kgs;
- 2) atzinums par tematu "Komisijas Paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai — Kopienas Lisabonas programmas ieviešana: normatīvās vides vienkāršošanas stratēģija", COM(2005) 535 galīgā redakcija, ziņotājs — Cassidy kgs, OV C 309, 16.12.2006.;
- 3) pēc Apvienotās Karalistes prezidentūras lūguma izstrādāts izpētes atzinums par tematu "Tiesību aktu labāka izstrāde", ziņotājs — Retureau kgs, OV C 24, 31.1.2006.;
- 4) pašiniciatīvas atzinums par tematu "ES tiesību aktu ieviešanas un izpildes uzlabošana", ziņotājs — van Iersel kgs, OV C 24, 31.1.2006.;
- 5) atzinums par tematu "Kopienas Acquis atjaunināšana un vienkāršošana", COM(2003) 71 galīgā redakcija, ziņotājs — Retureau kgs, pieņemts 31.3.2004., OV C 112, 30.4.2004.;
- 6) pašiniciatīvas atzinums par tematu "Vienkāršošana", ziņotājs — Simpson kgs, pieņemts 26.3.2003., OV C 133, 6.6.2003.;
- 7) izpētes atzinums par tematu "Komisijas paziņojums attiecībā uz normatīvās vides vienkāršošanu un uzlabošanu", COM(2001) 726 galīgā redakcija, ziņotājs — Walker kgs, pieņemts 21.3.2002., OV C 125, 27.5.2002.;
- 8) pašiniciatīvas atzinums par tematu "Vienkāršošana", ziņotājs — Simpson kgs, pieņemts 29.11.2001., OV C 48, 21.2.2002.;
- 9) pašiniciatīvas atzinums par tematu "Vienotā tirgus noteikumu vienkāršošana", ziņotājs — Vever kgs, pieņemts 19.10.2000., OV C 14, 16.1.2001.;
- 10) pašiniciatīvas atzinums par tematu "Vienotā tirgus prioritātes 2005-2010", ziņotājs — Cassidy kgs, pieņemts 7.4.2005., OV C 255, 14.10.2005.;
- 11) atzinums par tematu "Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai — Iekšējā tirgus stratēģijas prioritātes 2003 — 2006", ziņotājs — Cassidy kgs, pieņemts 16.7.2003., OV C 234, 30.9.2003.;
- 12) informatīvs ziņojums par tematu "Vienkāršošana";
- 13) informatīvs ziņojums par tematu "Pašreizējais kopregulācijas un pašregulācijas stāvoklis vienotajā tirgū", ziņotājs — Vever kgs, pieņemts 11.1.2005., CESE 1182/2004 fin.

4.6 Komiteja uzskata, ka, vērtējot ierosinātos pasākumus, jālieto četri pamatkritēriji, lai nodrošinātu, ka minētie pasākumi iekļaujas jau esošajā Kopienas sistēmā:

- pārredzamības, vienkāršošanas, uzticamības, juridiskās noteiktības un saprotamības līmenis, kas tiek nodrošināts lietotājiem Eiropas Savienībā — patērētājiem, uzņēmumiem, valsts pārvaldes iestādēm un iedzīvotājiem;
- līmenis, kādā nodrošināta atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem;
- līmenis, kādā notiek saziņa un informācijas par tiesībām un pienākumiem apmaiņa starp dažādām ieinteresētajām pusēm Eiropas Savienībā;
- nevajadzīgas birokrātijas apmērs un ar to saistīti apgrūtinājumi, īpaši mazākiem dalībniekiem, piemēram, patērētājiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem un atsevišķiem iedzīvotājiem.

4.7 Komiteja uzskata, ka Komisijas priekšlikumi paver tālākvirzības iespējas, jo tie paredz:

- noteikumus tirgus uzraudzības pastiprināšanai;
- kopīgu akreditācijas sistēmu;
- akreditēto sertifikācijas iestāžu kompetences līmeņa vienādošanu;
- stingrākus atlases kritērijus un saskaņotas atlases procedūras atbilstības novērtēšanas procesā;
- plašāku sadarbību un informācijas apmaiņu starp valsts iestādēm;
- CE zīmes kā Kopienas kolektīvās zīmes juridiskās aizsardzības pastiprināšanu.

4.8 Komiteja pilnībā piekrīt, ka jāuzlabo pilnvaroto iestāžu akreditācijas sistēmas kvalitāte un jānosaka stingrāki kritēriji šo iestāžu nozīmēšanai, pārvaldībai un pārraudzībai, izveidojot tiesisko regulējumu, kas nodrošinātu decentralizētās sistēmas saskaņotību, salīdzināmību un koordināciju nolūkā panākt tās ticamību un nostiprināt savstarpējo uzticēšanos.

4.9 Arvien lielākās globalizācijas apstākļos tirgus uzraudzības sistēmai jākalpo kā kopīgam tiesiskam regulējumam, kas nodrošina efektīvu un saskaņotu tiesību aktu piemērošanu visā Kopienas teritorijā.

4.10 RAPEX (Kopienas ātrās ziņošanas sistēma) 2006. gada ziņojumā par bīstamām patēriņa precēm⁽¹⁵⁾ norādīts, ka neatbilstošu un potenciāli bīstamu ražojumu nonākšanas tirgū nav pieļaujama.

⁽¹⁵⁾ Eiropas Komisijas RAPEX 2006. gada ziņojums (<http://ec.europa.eu/rapex>). Ziņojumā, kas publicēts 2007. gada 19. aprīlī, ir uzsvērts, ka pēdējo gadu laikā pastāvīgi pieaudzis paziņojumu par bīstamām precēm skaits. Eiropā laika posmā no 2004. līdz 2006. gadam vairāk nekā divas reizes palielinājies paziņojumu skaits par bīstamām patēriņa (nepārtikas) precēm — no 388 līdz 924, bet 2006. gadā šis skaits, salīdzinot ar 2005. gadu, palielinājās par 32 %. Minētie paziņojumi skāra galvenokārt rotaļlietu, elektroiekārtu, mehānisko transportlīdzekļu, apgaismojuma un kosmētikas nozari un bija saistīti ar ievainojuma, elektrošoka, ugunsgrēka un apdegumu, nožņaugšanās un nosmakšanas risku, kā arī ar ķīmisku apdraudējumu.

4.11 Attiecībā uz CE zīmi, kas nav kvalitātes, bet atbilstības zīme, Komiteja uzskata, ka ir būtiski atjaunot uzticību atbilstības zīmēm. Jāatjauno CE zīmes nozīme, paredzot plašākas iespējas sodīt ar to saistītos pārkāpumus, kā arī nodrošinot juridisko aizsardzību svarīgajam elementam visās “jaunās pieejas” direktīvās, kas pašlaik aptver 20 ražošanas nozares.

4.12 Attiecībā uz pašreizējo tiesisko regulējumu Komiteja uzskata, ka nesaskaņotība, noteikumu pārklāšanās un juridiskā nenoteiktība varētu būt visas sistēmas visredzamākais trūkums, kas rada nopietnus zaudējumus patērētājiem, uzņēmumiem, iedzīvotājiem un visai pilsoniskajai sabiedrībai kopumā.

4.13 Tiesību aktu pārklāšanās un ar citiem ES mērķiem un politikas virzieniem saistīto iniciatīvu nepietiekamās saskaņotības dēļ pārmērīgi palielinājusies birokrātijas un ievērojami apgrūtināta ir dažādu procedūru faktiskās īstenošanas termiņu ievērošana. Tam ir ļoti negatīva ietekme, it īpaši uz patērētājiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem un katru iedzīvotāju atsevišķi.

4.14 Tādēļ Komiteja pilnībā atbalsta priekšlikumu par vienotu pamatprincipu kopumu ražojumu tirdzniecības jomā⁽¹⁶⁾. Minētajā sistēmā jābūt iekļautām definīcijām, procedūrām un kopējiem elementiem, kur būtu lietderīgi, turpmāk veicot izmaiņas un pielāgojumus atsevišķās direktīvās, lai izskaustu trūkumus un nevajadzīgus birokrātiskus apgrūtinājumus pašreiz spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā.

4.15 Komiteja uzskata, ka ir svarīgi izstrādāt “Praktisko telemātisko rokasgrāmatu ražojumu tirdzniecībai Eiropas iekšējā tirgū”⁽¹⁷⁾, kura būtu svarīgs iekšējā tirgus elements un kurā lietotājam saprotamā (*user-friendly*) veidā būtu apkopoti visi noteikumi un procedūras (horizontālā izklāstā un katrā lielajā nozarē atsevišķi), tajā skaitā arī tiesības un pienākumi, piekļuves noteikumi, laika termiņi un īstenošanas izmaksas.

5. Īpašas piezīmes

5.1 *Priekšlikums Regulai par savstarpējās atzišanas principu un ražojumu informācijas punktiem, COM(2007) 36 galīgā redakcija*

5.1.1 Iekšējā tirgū notiekošās brīvās preču un pakalpojumu aprites pamatā ir Līguma 28. un 30. pantā noteiktais savstarpējās atzišanas princips. Ņemot vērā 50 gadu pieredzi, ES pakāpenisko paplašināšanos un arvien izteiktāku tirgū globalizāciju, Komiteja uzskata, ka ir jānostiprina minētā principa nozīme un aizsardzība, jānodrošina lielāka juridiskā noteiktība un piemērošanas viendabīgums, pilnībā jāizmanto visas iespējas, ko tas paver Eiropas uzņēmējiem un uzņēmumiem, kā arī valsts iestādēm.

5.1.2 Komisijas priekšlikums liecina par pūlīņiem minēto mērķu īstenošanā, jo tajā:

- noteikta procedūra, lai atceltu izņēmumus no vispārējā principa;

⁽¹⁶⁾ Pamatprincipi jāattiecinā arī uz pakalpojumiem, kas aizvien vairāk ir saistīti ar produktu tirdzniecību.

⁽¹⁷⁾ Skat. 5.1.11. punktu.

- paredzēta vienota tiesību un pienākumu sistēma valsts iestādēm un uzņēmumiem;
- ierosināts izveidot informācijas un administratīvās sadarbības sistēmu valstu regulējumu jomā.

5.1.3 Komiteja tomēr uzskata, ka priekšlikumā regulai īpaša uzmanība jāvelta vairākiem problēmjautājumiem:

- savstarpējās atzīšanas principa piemērošana nevar būt atrauta no dalībvalstu savstarpējās uzticēšanās tādās jomās kā tirgus uzraudzības mehānismi, kuriem ir izšķiroša nozīme, nodrošinot ražojumu piekļuvi Eiropas iekšējam tirgum, atbilstības novērtēšanas procedūru efektivitāte, testēšanas laboratoriju nozīme, sertifikācijas un standartizācijas iestāžu kompetence;
- salīdzinājumā ar lēmumu 3052/95/EK minētajā priekšlikumā regulai Komisijas loma ir ierobežota;
- administratīvās sadarbības mehānismi aprobežojas ar vertikālo sadarbību starp uzņēmumiem un valsts iestādēm, taču svarīgi ir attīstīt arī horizontālo sadarbību gan starp valsts iestādēm, gan starp dažādiem ražojumu informācijas punktiem;
- priekšlikumā nav atsaucies uz strīdu izšķiršanas mehānismiem, piemēram, SOLVIT⁽¹⁸⁾, kas ļautu uzņēmumiem tieši pieprasīt ātru un jau labi pārbaudītu procedūru;
- pierādīšanas pienākuma uzlikšana pretējai pusei, arī saistībā ar trešo valstu ražojumiem, kurus Kopienas tirgū ievieš importētāji no Eiropas;
- paredzētā ražojumu pozitīvā saraksta ieviešana var izrādīties īpaši sarežģīta, ņemot vērā faktu, ka savstarpējās atzīšanas princips attiecas uz visiem ražojumiem, kurus neaptver saskaņoti tiesību akti.

5.1.4 Komiteja uzskata, ka minētajā dokumentā jāiekļauj skaidra atsauce uz Līgumā noteikto savstarpējās atzīšanas principa juridisko pamatu, tādējādi uzsverot, ka tā saucamo valstu prasību aizsardzība ir tikai izņēmums.

5.1.5 Komiteja uzskata, ka savstarpējās atzīšanas principa izpildē un piemērošanā jānodrošina augsts pārredzamības, juridiskās noteiktības un vienkāršošanas līmenis:

- pierādīšanas pienākuma uzlikšana valsts iestādēm, kuras vēlas atkāpties no minētā principa, ievērojot vienkāršas procedūras un nosakot konkrētus termiņus, lai strīdu izšķiršanu padarītu pārredzamu un ātru;

⁽¹⁸⁾ <http://ec.europa.eu/solvit/>

- iespēja pārsūdzēt valsts tiesā bez papildu izdevumiem, pārāk gariem termiņiem un pārmērīgiem pūliņiem;

- iespēja izmantot procedūras strīdu izšķiršanai ārpus tiesas kārtībā, kuru efektivitāte ES ir pārbaudīta;

- brīvāka un efektīvāka preču un pakalpojumu aprīte, apvienojot informatīvas kampaņas un mācību pasākumus, kas paredzēti uzņēmumiem, patērētājiem un pārvaldes iestādēm;

- procedūru termiņu saīsināšana. Pēc valstu iestāžu rakstiska, pamatota paziņojuma saņemšanas 20 dienu laikā uzņēmumam ir iespēja iesniegt savus pretargumentus. Ja strīds netiek izšķirts noteiktajā laikā, uzņēmums var vērsties tās valsts tiesā, kuras tirgū attiecīgo ražojumu bija iecerēts pārdot;

- ražojumu informācijas punktu (RIP), kurus paredzēts izveidot visās dalībvalstīs, Eiropas tīkla izveidošana un piesaiste ES tīmekļa vietnei, lai nodrošinātu atbilstošu saziņu un informācijas apmaiņu par tiesībām un pienākumiem.

5.1.6 Komiteja uzskata, ka ir lietderīgi noteikt maksimālos pārsūdzību izskatīšanas termiņus, lai strīdu varētu izšķirt pirmās instances tiesā.

5.1.7 Dalībvalstīm jāizveido efektīvas un kompetentas tehniskās struktūras, kas spēj īsā laikā — attiecīgos gadījumos steidzamības kārtībā — nodrošināt visus nepieciešamos pierādījumus, kas liecina par atkāpšanos no savstarpējās atzīšanas principa saskaņā ar Līguma 30. pantu, kas "atļauj dalībvalstīm noteikt pasākumus, kuru sekas ir līdzvērtīgas kvantitatīviem ierobežojumiem, kad tos pamato neekonomiska rakstura vispārējas intereses: sabiedrības morāles, sabiedriskās kārtības, valsts drošības, cilvēku un dzīvnieku veselības un dzīvības aizsardzības, augu aizsardzības, nacionālo mākslas bagātību aizsardzības un industriāla un komerciāla īpašuma aizsardzības apsvērumi" ⁽¹⁹⁾.

5.1.8 Ražojumu informācijas punktiem vajadzētu lietot SOLVIT metodes, sākumā mēģinot izšķirt strīdus un ļaujot uzņēmumiem, kuru ražojumi apturēti uz robežas, izmantot dalībvalstu administratīvās sadarbības ietvaros paredzēto ārpus tiesas procedūru ar iespēju saņemt atbildi 10 nedēļu laikā ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta informatīvais materiāls (3.2.1.). Brīva preču aprīte. Pēdējo reizi atjaunināts 2001. gada 22. oktobrī (http://www.europe-info.de/facts/it/3_2_1.htm).

⁽²⁰⁾ SEC (2007) 585. Komisijas dienestu darba dokuments — SOLVIT 2006. gada ziņojums "Solvit tīkla attīstība un darbības rezultāti 2006. gadā" ("Development and Performance of the Solvit network in 2006"), 30.4.2007.

Visās ES dalībvalstīs, kā arī Norvēģijā, Islandē un Lihtenšteinā SOLVIT centri pārsvarā izveidoti minēto valstu ārlietu vai ekonomikas ministrijās.

Šie centri sadarbojas tieši ar elektroniskās datu bāzes starpniecību, lai ātri un pragmatiski atrisinātu problēmas, par kurām ziņojuši iedzīvotāji un uzņēmumi. SOLVIT centru sadarbības noteikumi ir iekļauti 2001. gada Komisijas ieteikumā, kas tika atbalstīts Padomes secinājumos. SOLVIT darbojas kopš 2002. gada jūlija. Papildus Komisijas ieteikumam SOLVIT centri 2004. gada decembrī pieņēma virkni kopīgu kvalitātes un efektivitātes standartu, lai nodrošinātu augstu pakalpojumu kvalitāti visā tīklā.

5.1.9 Komiteja uzskata, ka ražojumu informācijas punktiem (RIP) ir aktīvi jārikojas, lai praktiskās procedūru rokasgrāmatas būtu savlaicīgi pieejamas. Tie varētu izveidot arī valstu tīmekļu vietnes, kuras tiktu apvienotas Eiropas tīklā un piesaistītas ES tīmekļa vietnei un kurās būtu pieejami nolēmumi līdz šim izšķirto strīdu gadījumos, to ražojumu saraksts, uz kuriem attiecas savstarpējās atzīšanas princips, un datu bāze. Piekļuve minētajām tīmekļa vietnēm tiktu nodrošināta potenciālajiem lietotājiem, kas apvienoti RIP telemātiskās informācijas apmaiņas tīklā saskaņā ar saskaņā ar Programmu par valsts pārvaldes iestādēm, uzņēmumiem un pilsoņiem sniegto e-valdības pakalpojumu savietojamības nodrošināšanu Eiropas mērogā (IDABC) ⁽²¹⁾.

5.1.10 Minēto instrumentu sagatavošana un darbība nevar būt fakultatīva, bet priekšlikumā jāparedz, ka tā ir obligāta. Ražojumu informācijas punktiem sadarbībā ar Komisiju regulāri jāorganizē informatīvi semināri un mācības uzņēmējiem, pārvaldes un muitas iestāžu darbiniekiem, kā arī patērētājiem, lai palielinātu izpratni un izplatītu zināšanas par Līgumā noteiktajām tiesībām un pienākumiem.

5.1.11 Jāsagatavo arī telemātiska rokasgrāmata, kas ļautu atrast visā ES teritorijā pašreiz spēkā esošos tiesību aktus, kas sagrupēti horizontāli un pa svarīgākajām nozarēm.

5.1.12 Nav lietderīgi veidot pozitīvo sarakstu ražojumiem, uz kuriem attiecas regula, kā arī atcelt Direktīvā par produktu vispārēju drošību paredzēto steidzamības procedūru.

5.1.13 Komisijai cieši jāpārbauda, kā darbojas paziņošanas mehānisms. Tādēļ ir jāpieprasa, lai dalībvalstis nosūta katra paziņojuma kopiju, kā arī sagatavo gada ziņojumus par atbilstoši regulai veiktajiem pasākumiem, kas ļautu Komisijai iesniegt pārskatu Parlamentam, Padomei un EESK (VTNC).

5.2 Priekšlikums Lēmumam par ražojumu tirdzniecības vienotu sistēmu un CE zīmi, COM(2007) 53 galīgā redakcija

5.2.1 Komiteja piekrīt principiem minētajā priekšlikumā, kurš izstrādāts, ņemot vērā pozitīvo pieredzi, kas gūta atbilstības novērtēšanas jomā apvienojot "jauno" un "vispārējo" pieeju ⁽²²⁾. Minētie principi jāievēro pašreizējos un turpmākajos Kopienas tiesību aktos, kas aptver visus tirgto ražojumu aspektus, jo īpaši drošību, veselību un vides aizsardzību. Uzņēmēju nediskriminācijas princips, kas ir iekšējā tirgus pamatprincips, tiesību aktos ir jāievēro, un dalībvalstīm tas ir jāpiemēro pilnībā.

⁽²¹⁾ OV C 80, 30.3.2004., ziņotājs — PEZZINI kgs.

⁽²²⁾ Vispārējā pieeja izpaužas kā moduļveida pieeja, sadalot atbilstības novērtēšanas procedūru vairākos posmos, tā saucamajos moduļos, kas atšķiras viens no otra atkarībā no ražojuma izstrādes posma (piemēram, projektēšana, prototips, ražošana pilnā apmērā), no veiktā novērtējuma veida (dokumentācijas kontrole, veida apstiprināšana, kvalitātes garantija) un no personas, kas atbildīga par novērtējumu (ražotājs vai trešā persona).

Vispārējā pieeja tika oficiāli apstiprināta ar Padomes lēmumu 90/683/EEK, ko atcēla un atjaunināja ar lēmumu 93/465/EEK. Abi lēmumi nosaka vispārējās pamatnostādnes un sīki izstrādātas procedūras atbilstības novērtēšanas jomā, kuras ir jāievēro jaunās pieejas direktīvās.

5.2.2 Komiteja uzsver, ka "visiem uzņēmējiem, kas veido piegādes un izplatīšanas ķēdi, jāveic atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka tirgū tiek darīti pieejami tikai tādi ražojumi, kas atbilst piemērojamajiem tiesību aktiem" ⁽²³⁾, neatkarīgi no tā, vai minētie uzņēmēji ir ražotāji, pilnvarotie pārstāvji vai importētāji ⁽²⁴⁾.

5.2.3 Ražojumu izsekojamībai ir būtiska nozīme, lai noteiktu to uzņēmēju atbildību, kuri pārdod preces Eiropas tirgū, kā arī panāktu attiecīgo Kopienas prasību izpildi. Nepietiek tikai ar ražojuma atbilstības prasību, kas aprobežojas ar "atsevišķiem kontroles pasākumiem", kā to ierosina Komisija ⁽²⁵⁾.

5.2.4 Aplūkojot Komisijas lēmuma priekšmetu un darbības jomu, Komiteja uzskata, ka jāizvairās no tajā minētajiem izņēmumiem un vienota ražojumu tirdzniecības sistēma — saskaņā ar 5.3.3. punktā ierosināto saistībā ar regulu par Eiropas akreditācijas sistēmu un tirgus uzraudzības mehānismiem — jāpiemēro atbilstoši Kopienas tiesību aktu kopumam, bez izņēmumiem drošības un veselības, kā arī vides aizsardzības jomā. Jaunā sistēma jāpiemēro visiem minētajā jomā spēkā esošajiem tiesību aktiem, negaidot katras atsevišķas direktīvas un regulas iespējamo vispārējo pārskatīšanu.

5.2.5 Kopīgās definīcijas, kas iekļautas priekšlikuma 1. daļā, ir ļoti svarīgas tirgus dalībniekiem, ņemot vērā faktu, ka daudzas direktīvās viena un tā paša ražojuma apzīmēšanai lietotas dažādas definīcijas.

5.2.6 Komiteja uzskata, ka būtiski ir:

- skaidrāk definēt uzņēmēju pienākumus, lai uzlabotu pašreiz spēkā esošos "jaunās pieejas" pamatnoteikumus;
- paaugstināt tirgus uzraudzības efektivitāti;
- vienādot pilnvaroto atbilstības novērtēšanas iestāžu kompetences līmeni.

5.2.7 Uzņēmēju pienākumiem jābūt pamatotiem un proporcionāliem, un tie nedrīkst radīt augstas birokrātiskās un administratīvās izmaksas gan saistībā ar tirgto ražojumu paraugu pārbaudi un sūdzību reģistru (7. panta 4. punkta otrā daļa), gan saistībā ar paziņošanas pienākumu, kuru vajadzētu attiecināt tikai uz bīstamiem ražojumiem, kas noteikti Direktīvā par produktu vispārēju drošību.

5.2.7.1 Eiropas akreditācijas sistēmas ietvaros atbilstības novērtēšanas struktūru pasākumiem jābūt proporcionāliem, un tām jālieto metodes, kas piemērotas maziem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī precēm, kas ražotas šaurākam patērētāju lokam vai ierobežotā daudzumā.

⁽²³⁾ Priekšlikuma lēmumam 14. apsvēruma, COM(2007) 53 galīgā redakcija.

⁽²⁴⁾ Tas attiecas arī uz importētājiem, kas pēc principa "pārdod un bēdz" īsu laiku pārdod tirgū tā saucamos "beznosaukuma" (bieži vien izdomāta nosaukuma) ražojumus no trešām valstīm.

⁽²⁵⁾ Priekšlikuma lēmumam 17. apsvēruma, COM(2007) 53 galīgā redakcija.

5.2.8 Komiteja vēlreiz uzsver, ka pilnvarotajām iestādēm jānodrošina kompetence, objektivitāte un efektivitāte visā Eiropas Ekonomikas zonā. Lai visiem ražotājiem nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, kā arī saskaņā ar Regulas 3. un turpmākajos punktos paredzēto akreditācijas pienākumu, valsts akreditācijas iestādei jāveic novērtējums akreditācijas saņemšanai, un pilnvarotajai iestādei tas jāpieņem, izvairoties no nevajadzīgas un dārgas dublēšanās.

5.2.9 Atbilstības novērtēšanā priekšroka jādod iekšējās kontroles A modulim kā labākai atbilstības novērtēšanas metodei, kas galvenokārt izskaidrojams ar faktu, ka jebkurā gadījumā atbildība par ražojumu pilnībā gulstas uz ražotāju vai importētāju Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ). Turklāt jānodrošina izvēles iespējas starp vairākiem (dažādiem) vienkāršotiem moduļiem, tas īpaši attiecas uz MVU un ierobežotā daudzumā ražotām precēm.

5.2.10 Minētā tiesību akta svarīgākā daļa ir regulējums, kas attiecas uz CE zīmi, kuras uzdevums ir apliecināt ražojuma atbilstību attiecīgajām prasībām un kuras aizsardzība dalībvalstīm ir jāpastiprina, nepieļaujot tās neatbilstīgu izmantošanu ar piemērotām un proporcionālām sankcijām, tostarp arī kriminālsodiem. Kā iepriekš tika minēts, jaunie noteikumi paredz, ka ražojuma atbilstība, ko apliecina CE zīme, neatbrīvo ražotāju no pienākuma segt zaudējumus, ko radījis ražojums, kuram vēlāk atklāti defekti.

5.2.11 Komiteja pilnībā piekrīt apgalvojumam, ka uzticības trūkums CE zīmei rada "uzticības trūkumu visai sistēmai, kas aptver tirgus uzraudzības iestādes, ražotājus, laboratorijas un sertifikācijas iestādes, un, visbeidzot, uz jauno pieeju balstītu tiesību aktu atbilstībai" ⁽²⁶⁾.

5.2.12 Labākais veids, kā nostiprināt CE zīmes statusu un nozīmi, kā tas paredzēts Padomes lēmumā 93/465 ⁽²⁷⁾, ir veikt radikālu zīmes reformu:

- izskaidrot, ka zīme nav jāizmanto un jāuztver kā marķēšanas vai etiķetēšanas sistēma patēriņam ⁽²⁸⁾, ne arī kā kvalitātes garantija vai apstiprināšanas apliecinājums, ko sniedz neatkarīga trešā persona, bet vienīgi kā apliecinājums par produkta atbilstību prasībām un tehnisks dokuments, par kura iesniegšanu iestādēm un patērētājiem pilna atbildība jāuzņemas ražotājiem vai importētājiem;
- racionalizēt dažādas atbilstības novērtēšanas procedūras;
- nostiprināt CE zīmes juridisko aizsardzību, reģistrējot to kā kolektīvu zīmi, kas ļaus iestādēm ātri iejaukties un apkarot tās ļaunprātīgu izmantošanu, bet saglabāt iespēju papildus izmantot valstu zīmes;
- nostiprināt tirgus uzraudzības mehānismus un muitas kontroles uz robežām;

⁽²⁶⁾ *The role and significance of the CE marking, European Commission draft certf. DOC 2005 — 11, 30.8.2005.*

⁽²⁷⁾ Padomes Lēmums Nr. 93/465/EK (lēmums par moduļiem): "CE zīme simbolizē atbilstību visām saistībām, kas gulstas uz ražotājiem sakarā ar ražojumu, saskaņā ar Kopienas direktīvām, kas attiecas uz tās piešķiršanu".

⁽²⁸⁾ BEUC 298/2007, 5.6.2007., *Internal Market package for goods, Jim Murray* kga uzklauššana EP, 5.6.2007.

— rosināt ražotājus un patērētājus apsvērt, kāda varētu būt brīvprātīga rīcības kodeksa pozitīvā un negatīvā ietekme uz Eiropas un valstu kvalitātes zīmju un marķējumu (brīvprātīgu vai ne) izplatīšanās efektivitāti, kā arī to saikne ar CE zīmi.

5.2.13 Tirgus uzraudzības mehānismi aplūkoti 5.3.13. punktā *et seq.*, taču šajā sakarā Komiteja vēlētots uzsvērt, ka Komisijas iesaistīšanās ir svarīga ne vien visos gadījumos, kad ražojumi apdraud drošību un veselību, kaut arī tie atbilst prasībām, bet arī oficiālas neatbilstības gadījumos, kas minēti ierosinātā lēmuma 38. pantā.

5.2.14 Komiteja vēlreiz uzsver, ka būtiska nozīme minētajā jomā ir tehniskās standartizācijas procesam, jo "jaunās pieejas" pamatā ir cieša saikne starp likuma minimālajām prasībām un Eiropas tehniskajiem standartiem, kuri jāatbalsta un jāizmanto. Līdz ar to gadījumā, ja rodas oficiāli iebildumi pret saskaņotiem standartiem ⁽²⁹⁾, iesaistītā standartizācijas iestāde par to nekavējoties ir jāinformē, lai tā standartu izstrādē varētu ņemt vērā šādus iebildumus.

5.3 Priekšlikums regulai par Eiropas akreditācijas sistēmu un tirgus uzraudzības mehānismiem, COM(2007) 37 galīgā redakcija

5.3.1 Komiteja atbalsta ierosinājumus par Eiropas akreditācijas sistēmas izveidošanu uz uzticības un savstarpējas sadarbības pamatiem, ja tādējādi tiks pieņemti gan uzņēmējiem, gan valsts iestādēm saistoši noteikumi, lai nodrošinātu augstu visu tirgū nonākošo ražojumu drošības un veselības aizsardzības līmeni. Vienkāršojot un pilnīgojot procedūras, minētajai sistēmai arī jānodrošina visiem Eiropas patērētājiem un uzņēmējiem vienāds piemērošanas un regulējuma līmenis.

5.3.2 Eiropas akreditācijas sistēmai jānodrošina vispārēja atbilstības novērtēšanas rezultātu pieņemšana un jāizvairās no nevajadzīgas novērtēšanu dublēšanas. Nolūkā nodrošināt sistēmas starptautisku atzīšanu novērtēšana akreditācijas saņemšanai jāveic atbilstoši starptautiski atzītiem standartiem, un regulā ir skaidri jāmin definīcijas "atbilstības novērtēšana", "atbilstības novērtēšanas iestāde", "iestādes nozīmēšana" un "paziņojums".

5.3.3 Regulas noteikumiem jāattiecas uz visām Eiropas Ekonomiskās zonas akreditācijas iestādēm un to sniegtajiem pakalpojumiem neatkarīgi no klientiem sniegto atbilstības novērtēšanas pakalpojumu veida, un minētajiem noteikumiem:

- jānodrošina kopīgs, skaidrs un pārredzams, kā arī saskaņots un starptautiskiem standartiem atbilstošs definīciju kopums, kas jāizmanto visās "jaunās pieejas" direktīvās un direktīvās, kas attiecas uz konkrētām precēm, ieskaitot tās, kas attiecas uz atbilstības novērtēšanu un iestādēm, kas to veic;

⁽²⁹⁾ Priekšlikuma lēmumam 14. apsvērum, COM(2007) 53 galīgā redakcija.

- jānodrošina valsts iestādes pārraudzīta akreditēšanas sistēmas darbība, kas nav pakļauta tirgus konkurencei;
- jāaptver visi atbilstošie Kopienas tiesību akti bez izņēmumiem drošības un veselības, kā arī vides aizsardzības jomā. Minētajā jomā spēkā esošo Kopienas tiesību aktu sarežģītība ir jānovērš, izveidojot vienotu un saskaņotu sistēmu gan ES, gan trešo valstu ražotājiem;
- jāattiecas uz visām darbībām, kuras vispār pakļautas akreditācijai, ieskaitot kalibrēšanu, neatkarīgi no tā, vai akreditācija tiek veikta, ievērojot tiesiskās prasības atbilstības novērtēšanas jomā vai privātas līgumsaistības;
- jānodrošina valstu akreditācijas iestāžu atbilstība kompetences un objektivitātes standartiem, paredzot, ka tām jāpiedalās savstarpējā novērtēšanā (*peer evaluation*), ko īsteno visu akreditācijas procesā iesaistīto pušu pārraudzībā;
- jānodrošina izmaksu efektivitāte, proporcionalitāte, ticamība un savstarpēja uzticēšanās vienotai akreditācijas sistēmai gan reglamentētajā, gan nereglamentētajā jomā.

5.3.4 Jāpārveido akreditācijas definīcija, iekļaujot kalibrēšanu, pārbaudes, sertifikāciju, inspekciju un citas atbilstības novērtēšanas darbības.

5.3.5 Lai visas atbilstības novērtēšanas procedūras, ieskaitot kvalitātes nodrošināšanu, kalibrēšanu un ISO 43 pārbaudes atbilstu vienotiem noteikumiem, nedrīkst pieļaut nekādus izņēmumus, proti, regulai jāattiecas uz visām akreditācijas iestādēm un visiem pakalpojumiem, ko tās sniedz Eiropas Ekonomikas zonā, neatkarīgi no tā, kādus atbilstības novērtēšanas pakalpojumus minētās iestādes sniedz saviem klientiem.

5.3.6 Valstu akreditācijas iestādēm jābūt bezpeļņas iestādēm, kā tas noteikts 4.6. punktā. Tomēr pašreizējais formulējums var traucēt sākuma kapitāla veidošanu, lai nodrošinātu stabilu finanssiālo pamatu, kas ļautu efektīvi sniegt kvalitatīvus pakalpojumus. Komiteja uzskata, ka valstu akreditācijas iestādēm jāstrādā kā bezpeļņas iestādēm, kas neveic peļņas sadali, kā tas starptautiski noteikts ISO/IEC 17011⁽³⁰⁾.

5.3.7 Eiropas akreditācijas sistēma (EAS) vērtējama kā akreditācijas sistēmas visaugstākais līmenis un kā vispārējās nozīmes sabiedriskais pakalpojums, kas nav pakļauts konkurencei. Komiteja uzskata par pamatotu noteikumu, saskaņā ar kuru dalībvalstīs jābūt vienai valsts akreditācijas iestādei, kuras kompetence, objektivitāte un taisnīgums ir jānovērtē, veicot salīdzinošo pārskatīšanu (*peer review*). Turklāt zināmos apstākļos⁽³¹⁾ būtu iespējami izņēmumi teritoriāli mazām dalībvalstīm, ja tās gribētu izmantot kaimiņos esošās dalībvalsts valsts akreditācijas iestādes pakalpojumus.

5.3.8 Komiteja uzskata, ka jāizveido skaidrs juridiskais pamats Eiropas sadarbībai akreditācijas jomā (*European Coopera-*

tion for Accreditation) (EA), kā arī jāpalielina un jāprecizē tā nozīme. Visām valstu akreditācijas iestādēm jābūt EA locekļiem nolūkā nodrošināt vienlīdzību, pārredzamību, uzticamību un efektivitāti. Turklāt dalībvalstīm jāatbalsta EA tīkls.

5.3.9 Komiteja uzskata, ka nolūkā tālāk nostiprināt EA, akreditācijas iestādēm jāparaksta daudzpusēji līgumi, kurus īsteno EA. Turklāt regulā paredzētajiem finansēšanas mehānismiem jāattiecas vienīgi uz EA, bet arī uz atbalstu tirgus uzraudzības pasākumiem un dažādu ieinteresēto valstu pārvaldes iestāžu darbinieku kopīgai apmācībai.

5.3.10 Salīdzinošā pārskatīšana (*peer review*), kas paredzēta 9.1. pantā nolūkā atvieglot un uzlabot iekšējā tirgus darbību, palielinot uzticības līmeni, jāorganizē Eiropas akreditācijas sistēmas ietvaros un jāīsteno atbilstoši saskaņotiem noteikumiem, kurus nosaka EA. Salīdzinošās pārskatīšanas (*peer review*) rezultāti ir jāpublisko, un tie jāpaziņo visām dalībvalstīm un Komisijai.

5.3.11 Ņemot vērā, ka akreditācijas iestādēm jāparāda, ka tām dāvātā uzticība ir pamatota, Komiteja uzskata, ka tām ir veiksmīgi jāpiedalās lietpratēju veiktajā salīdzinošajā pārskatīšanā (*peer review*).

5.3.12 Komiteja uzskata, ka svarīga ir arī ieinteresēto pušu iesaistīšana, proti, tām jābūt pārstāvētām akreditācijas iestādēs, un šāds nosacījums būtu jāiekļauj jaunajā regulā.

5.3.13 Komiteja uzsver, ka svarīgi ir panākt dalībvalstu tirgus uzraudzības mehānismu ekvivalenci, lielāku saskaņotību un efektivitāti, saskaņojot Kopienas tiesību aktus un vienlaikus pastiprinot pārrobežu sadarbību. Ir nepieciešama jauna ražojumu vispārējās drošības noteikumu — Direktīvas par produktu vispārēju drošību (Nr. 2001/95/EK) un citu attiecīgo direktīvu — pielāgošana, lai nodrošinātu labāku tiesību aktu izstrādes principa ievērošanu attiecībā uz iekšējā tirgus darbību. Tirgus uzraudzības pasākumiem jāaptver arī ražojumi, uz kuriem attiecas Direktīvas par produktu vispārēju drošību (VPDD), jo daudzus ražojumus pārdod gan profesionālai lietošanai, gan patērētājiem. Tādēļ Komiteja uzskata, ka nav attaisnojama VPDD izslēgšana no direktīvas piemērošanas jomas, par ko ir runa 13.2. punktā, jo tā rada sarežģījumus un lielāku apjukumu uzņēmēju vidū, kā arī neveicina lielāku iekšējā tirgus uzraudzības pasākumu kohēziju.

5.3.14 EESK arī uzskata, ka pilnībā sevi ir attaisnojuši Kopienas ātrās ziņošanas sistēma RAPEX⁽³²⁾, kas spēj sniegt efektīvu palīdzību tirgus uzraudzībā. Tomēr ir jāpanāk, lai dalībvalstīs, kā arī muitas un pārvaldes iestādes to izmantotu saskaņotākā un koordinētākā veidā.

⁽³⁰⁾ ISO/IEC 17011: "Akreditācijas iestādes rīcībā ir finanšu resursi, kas ir uzrādīti aktos un/vai dokumentos, lai tā varētu veikt savu darbību".

⁽³¹⁾ Priekšlikuma regulai 6. panta 1. punkts, COM(2007) 37 galīgā redakcija.

⁽³²⁾ Līdzās RAPEX var minēt šādas sistēmas: ātrās reaģēšanas sistēma pārtikas un barības jomā (RASFF), ātrās reaģēšanas sistēma cilvēku slimību gadījumā (EWRS) un dzīvnieku slimību reģistra sistēma (ADNS). Sal. Lēmums 2004/478/EK un Regula 2230/2004/EK.

5.3.15 Muitas iestādēm jāsadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm Eiropas tīklā, lai nodrošinātu efektīvu ražojumu kontroli pirms to nonākšanas Eiropas iekšējā tirgū, un muitas iestāžu rīcībā jābūt kvalificētiem darbiniekiem, finanšu līdzekļiem un atbilstošām pilnvarām, lai minētās iestādes varētu efektīvi veikt tām uzticētos uzdevumus.

5.3.16 Būtiska nozīme ir tam, lai tirgus uzraudzības un muitas kontroles dienestu rīcībā būtu instrumenti, kas ļauj ātri rīkoties gadījumos, kad tiek ievestas sezonas preces vai preces, kas tiek pārdotas tirgū noteiktu laika posmu īpašu akciju laikā,

bieži vien izmantojot īslaicīgus, izdomātus nosaukumus. Šajā gadījumā iestāžu rīcībā jābūt pilnvarām un ātras reaģēšanas līdzekļiem, bet importētājiem, kas ievieš preces Kopienā, jābūt pilnībā atbildīgiem par to atbilstību galvenajām ES prasībām, īpaši attiecībā uz drošību un vides aizsardzību.

5.3.17 Visbeidzot, Komiteja uzskata, ka Regulā ir skaidri jāparedz, ka pierādīta atbilstības trūkuma gadījumā, pasākumi jāveic, ievērojot proporcionalitātes principu neatkarīgi no 19.1. punktā ierosinātajām pamatnostādņēm. Komiteja uzskata, ka atbilstoši jāgroza 17. pants.

Briselē, 2007. gada 13. decembrī

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Dimitris DIMITRIADIS

PIELIKUMS

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumam

Šādi grozījumi saņēma vairāk nekā vienu ceturtdaļu balsu, bet debašu laikā tika noraidīti:

5.2.12. punkts

Papildināt tekstu 1. ievilkumā

“— izskaidrot, ka zīme nav jāizmanto un jāuztver kā marķēšanas vai etiķetēšanas sistēma patēriņam, ne arī kā kvalitātes garantija vai apstiprināšanas apliecinājums, ko sniedz neatkarīga trešā persona, bet vienīgi kā apliecinājums par produkta atbilstību prasībām un tehnisks dokuments, par kura iesniegšanu iestādēm un patērētājiem pilna atbildība jāuzņemas ražotājiem vai importētājiem. Tātad, ja CE zīme nav nedz kvalitātes garantija, nedz neatkarīgas trešās personas sniegts apstiprināšanas apliecinājums, CE zīmei nebūtu jāatrodas uz paša produkta, bet pietiktu ar norādi pavaddokumentos;”

Pamatojums

Saskaņā ar patlaban spēkā esošajiem noteikumiem CE zīmei ir jābūt redzamai uz visiem attiecīgā veida ražojumiem (piemēram, rotaļlietām). Taču tā neinformē patērētāju par to, ka attiecīgais ražojums ir labāks nekā cits. Tā tikai apliecina ražojuma atbilstību drošības standartiem, kas jāievēro, lai to vispār varētu tirgot. Patērētāji uzskata, ka visus veikalā nopērkamos ražojumus ir atļauts tirgot.

Piemēram, patērētājs veikalā aplūko sporta inventāru (skrituļslidas un/vai skrituļdēli). Uz ražojumiem, kas paredzēti bērniem, kuri svars ir lielāks nekā 20 kilogrami, CE zīmei nav jābūt. Minētie ražojumi var atrasties uz viena plaukta, un patērētājs var iedomāties, ka ražojumi ar CE zīmi ir labāki nekā tie, kuriem tās nav.

Laika gaitā ir veiktas vairākas aptaujas, kas liecina, ka patērētāji neizprot/nepareizi izprot CE zīmes jēgu. Patērētājiem radušies šādi nepareizi priekšstati: CE zīme liecina, ka ražojumi atbilst noteiktām kvalitātes (ne tikai drošības) prasībām, ka tos pārbaudījušas trešās personas un ka tie izgatavoti ES.

Un nav jābrīnās, ka patērētāji nesaprot, kā sistēma darbojas. Visi pārtikas produkti atbilst ES regulām un direktīvām, taču īpaša zīme uz tiem nav nepieciešama. Eiropas patērētāju organizācijas, BEUC (Eiropas patērētāju apvienību birojs) un ANEC (Eiropas patērētāju balss standartizācijā) uzskata, ka CE zīmei, kas tirgus dalībniekus informē par atbilstību drošības prasībām, nav jābūt redzamai uz paša produkta un būtu pietiekami, ja tā būtu atrodama pavaddokumentos, lai attiecīgās iestādes to var pārbaudīt.

Balsojuma rezultāti:

Par: 24 Pret: 27 Atturējās: 10

5.2.12. punkts

Pievienot 6. ievilkumu

“— rosināt Komisiju, ražotājus un patērētājus apsvērt, vai nebūtu jāizveido īpaša sistēma ražojumu kvalitātes zīmes piešķiršanai pēc sertificēšanas, ko veiktu trešā persona un kas būtu plašāka nekā tā, ko veic, lai novērtētu atbilstību direktīvās minētajiem drošības pamatnoteikumiem;”

Pamatojums

Šādās diskusijā varētu apspriest jautājumu, vai nebūtu jāievieš standarti, kas nodrošinātu atbilstību prasībām ne tikai no drošības, bet arī no kvalitātes, vides un ētikas viedokļa, lai ražotāji, kas to vēlas, varētu saņemt apliecinājumu, ka to produkti atbilst ne tika drošības, bet arī citām prasībām.

Ja šis grozījums tiks pieņemts, tad atbilstoši grozījumi jāveic 1. punktā “Secinājumi un ieteikumi” (piemēram, 1.5. punktā pievienojot jaunu 8. ievilkumu).

Balsojuma rezultāti:

Par: 25 Pret: 29 Atturējās: 12
